

«Павловича; Той Имъ е живъ примѣръ какъ трѣбува
«да служатъ на Брата. При това душевно благодаря
«Михаилу Павловичу за Негова та братска любовь и
«за всегдашни те услуги: моля Го да не оставя Мои
«те дѣца безъ добры совѣты, Кои то оставямъ на
«Негово благорасположеніе.»

Също така Той завѣщава, или по Негова та рѣчь,
заклиня дѣца та и внуцы те Си «да любятъ и почитатъ
«Свой-атъ Государь отъ всички душа, да Му служатъ
«вѣрно, не утомимо, безропотно до послѣдна та капка
«на кръвь та си, и до послѣдно издыханіе, и да пом-
«натъ, чи Тъ трѣбува да бждатъ примѣръ на други те,
«какъ са длъжни да служатъ вѣрноподаны те, отъ кои
«то са Тъ първы» (ст. 26).

«Азъ Съмъ увѣренъ, продължава Государь (ст. 27),
«чи Мой сынъ Императоръ Александръ Николаевичъ
«ще да бжде всегда почителенъ, нѣженъ сынъ, какъвъ
«то съкоги умѣеше да бива съ насъ; тоя дългъ е още
«по-священъ отъ тогава, като остане Майка Му една!
«Какво то въ Негова та любовь и нѣжна привържен-
«ность така и при други те дѣца и внуцы, ще да на-
«мѣри Тя утѣшеніе въ Свое то единство. Въ обхож-
«деніе то съ Свои те братія, Сынъ Ми е длъженъ да
«сѣдинява снисходительность съ необходима твърдость
«камъ Тѣхна та младость, като *Отецъ на Домочадіе*
«то, и никоги да не търпи нити домашни кавги, нити
«друго подобно, кое то може да бжде вредително на
«службена та полза, а наймного на Государство то, а
«въ подобни случаи, отъ кое то да сохрани насъ Богъ,